EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

3.7.2012 B7-0407/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012.
2011/2923(RSP)

Gabriele Zimmer
for GUE/NGL-Gruppen

B7-0407/2012

Europa-Parlamentets beslutning om konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012.
2011/2923(RSP)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 28.-29. juni 2012;

– der henviser til de landespecifikke henstillinger af 30. maj 2012 fra Kommissionen,

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at den nuværende økonomiske og sociale krise er resultatet af Den Europæiske Unions neoliberale politikker, der fremmer deregulerede finansielle markeder og liberaliserede markeder for varer og tjenesteydelser, og den stigende "finansialisering" af økonomien samt nedskæringer i de offentlige investeringer og øget deregulering af arbejdsmarkedet,

B. der henviser til, at EU's kriseforanstaltninger vil forværre den globale kapitalistiske krise,

C. der henviser til, at der er blevet udbetalt redningspakker uden fortilfælde til de finansielle institutioner, hvilket har ført til omfattende socialisering af tab og store offentlige underskud,

D. der henviser til, at de hjælpeaktioner, som Rådet har forsøgt, er mislykkedes, der henviser til, at besparelsesforanstaltninger i alvorlig grad har forværret den økonomiske og sociale krise, hvilket har ført til udbredt fattigdom og arbejdsløshed og gjort beskæftigelsesstrukturerne mere usikre,

E. der henviser til, at de demokratiske strukturer er blevet alvorligt beskadiget på grund af den overdrevne fokusering på besparelser og såkaldt "markedsdisciplin", som trojkaen har indført,

F. der henviser til, at de socioøkonomiske forskelle er blevet betydeligt større på grund af den fortsatte omfordeling fra lønninger til kapital,

1. gentager sin kritik af EU's mislykkede besparelsespolitik og støtter ethvert skridt i retning af at omlægge denne politik; mener, at de foranstaltninger, som Rådet har foreslået, er helt utilstrækkelige til at afhjælpe krisen og omdanne EU-medlemsstaterne til demokratiske og inklusive samfund til gavn for alle borgere;

2. fatholder, at budgetplanlægning og –kontrol fortsat er en virkelig opgave for EU-medlemsstaternes demokratisk valgte parlamenter og regeringer;

3. konstaterer, at Rådet stadig går ind for de mislykkede politikker, som er foreskrevet i pakkerne om økonomisk styring, dvs. "six pack'en" og "two pack'en";

4. beklager, at de landespecifikke henstillinger under det europæiske halvår er blevet vedtaget; er stærk modstander af processen med det europæiske halvår og de økonomiske henstillinger i forbindelse hermed; er dybt bekymret for, at gennemførelsen af disse henstillinger endda yderligere vil forøge de socioøkonomiske forskelle, eftersom de foreslåede foranstaltninger især vil have negative virkninger for de mest sårbare mennesker i vore samfund;

5. gentager kravet om en fuldstændig nedskrivning af offentlig gæld såvel som direkte intervention fra ECB's side på det primære obligationsmarked for at befri staterne fra finansmarkedernes jerngreb;

6. beklager, at den såkaldte "vækst- og beskæftigelsespagt" hovedsagelig er en gentagelse af allerede eksisterende politikker, der sandsynligvis ikke vil indvirke varigt på en løsning af kapitalistkrisen;

7. understreger, at det er tvingende nødvendigt med en social og miljøvenlig omlægning af de europæiske økonomier, eftersom det uundgåeligt vil føre til yderligere økonomisk tilbagegang og udbredt fattigdom, hvis dette ikke gøres;

8. minder Rådet om, at økonomisk vækst er en forudsætning for trivsel men ikke trivsel i sig selv, og at der derfor må lægges øget vægt på kvalitativ, bæredygtig og inklusiv vækst, som alle borgere, navnlig de fattige og marginaliserede samfundsgrupper, bør have mulighed for at bidrage til og få gavn af;

9. opfordrer medlemsstaterne til at fordele velstanden ligeligt i Den Europæiske Union ved at bekæmpe skatteunddragelse, indføre skatter på velstand, øge indkomstskatter for dem med de højeste indkomster samt ved at beskatte finanssektoren og dens finansielle spekulationsprodukter;

10. erindrer om, at den finansielle sektor og dens yderst komplekse finansielle spekulationsprodukter har bidraget betydeligt til den økonomiske krise, som verden oplever; minder om, at skatteyderne i uhørt omfang måtte træde til for at redde finansielle institutioner, der i høj grad har nydt godt af enorme overskud;

11. beklager, at de europæiske lederes sendrægtighed med hensyn til bedre tilsyn med finansmarkederne og deres aktører; erindrer om, at venstrefløjskræfterne altid har krævet streng offentlig kontrol med disse markeder og deres instrumenter;

12. mener, at nøjere tilsyn med de finansielle institutioner kun kan være et indledende skridt i retning af reel offentlig kontrol med finanssektoren; bekræfter atter nødvendigheden af en drastisk indskrænkning af den finansielle sektor, så den kan begynde at understøtte den reelle økonomi i stedet for at skabe spekulationsbobler;

13. gentager sit krav om, at banker og andre finansielle aktører, der har tjent styrtende overskud, som kun har haft begrænset merværdi for samfundet som helhed, i passende omfang skal bidrage til at løse problemet med den krise, som de har skabt;

14. fastholder Europa-Parlamentets krav om, at politiske holdninger fastlagt af Det Europæiske Råd drøftes af Parlamentet og Rådet samt i medlemsstaternes parlamenter, før

Rådet formelt forelægger sine forslag med henblik på at opnå Parlamentets tilslutning til FFR-forordningen, jf. artikel 312 i TEUF; understreger, at forhandlingerne om lovforslagene vedrørende de flerårige programmer skal gennemføres under den almindelige lovgivningsprocedure og afsluttes, når der er opnået en aftale om finansieringsrammerne for programmerne; er fast besluttet på i givet fald at gøre fuld brug af sine godkendelsesbeføjelser og almindelige lovgivningsmæssige beføjelser, som er forankret i traktaten; gentager, at det er meget bekymret over, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd vil kunne foregribe de lovgivningsmæssige forhandlinger;

15. gentager sin holdning gående ud på, at Unionens budget skal garanteres med et passende omfang af midler, både hvad angår næste års budget og med hensyn til den næste FFR for 2014-2020;

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.